

PARTENERIATUL EDUCAȚIONAL CU FAMILIA

*Dana-Natia GIRIGAN,
masterandă, an I, UPS
„Ion Creangă” din Chișinău*

CZU: 37.018.265

Rezumat: Articolul reprezintă un studiu teoretic care prezintă necesitatea colaborării familiei cu școala. Familia și comunitatea sunt două componente care au sarcina de a sprijini școala, acest sprijin se realizează pe baza unor parteneriate. Aceste parteneriate vor ține cont de obiectivele urmărite, dar și de contextul socio- politico- economic. Implicarea părinților în educația copiilor, în viața școlii aduce beneficii pozitive în dezvoltarea acestora, în crearea unui climat propice atât pentru învățarea în clasă, cât și pentru învățarea în afara clasei.

Cuvinte-cheie: parteneriat educațional, contract educațional.

Abstract: The article represents a theoretical study that presents the need for the family to collaborate with the school. The family and the community are two components that have the task of supporting the school, this support is achieved on the basis of partnerships will take into account the objectives pursued, but also the socio- political-economic context. The involvement of parents in the education of children, in the life of the school brings positive benefits in their development, in creating a favorable climate both for learning in the classroom and for learning outside the classroom.

Keywords: educational partnership, educational contract.

Parteneriatul educațional reprezintă, în concepția majorității cadrelor didactice, o direcție educativă imperios necesară dezvoltării actuale a școlii românești. Pornim de la premisa că succesul copilului/elevului este condiționat de influența mai multor factori, nu doar școala, ca mediu instituționalizat, nefiind răspunzătoare de acesta. Posibilitatea angajării factorilor

responsabili din mediile formal, informal și nonformal determină gradul de succes al elevului sau, mai bine spus, valoarea acordată fiecărui copil. Familia și comunitatea sunt două componente care au sarcina de a sprijini școala pentru valorificarea potențialului fiecărui individ. De regulă, această îndatorire se realizează pe baza unor parteneriate, mereu actualizate în funcție de obiectivele urmărite sau de contextul socio- politico- economic care poate opera modificări majore de formă și conținut. Pentru a realiza un parteneriat trebuie să se modifice valori, atitudini și comportamente ale tuturor celor implicați în proces: decidenți (autorități guvernamentale centrale și locale), întreg personalul angajat în sistemul de învățământ, părinții/susținătorii legali, elevii, organizații nonguvernamentale, asociațiile părinților și ale elevilor, angajații cultelor religioase, agenți economici, structurile sindicale etc.

În practica școlară, sunt vehiculate mai multe expresii destinate parteneriatului educațional, cum ar fi: acord de parteneriat, acord cadru de parteneriat pentru educație, parteneriat de colaborare, protocol de colaborare, protocol de parteneriat etc.

Contractul educațional reprezintă un document de bază în încheierea unui acord comun între două sau mai multe persoane fizice sau juridice, prin stipularea unor drepturi și obligații în relațiile dintre acestea.

Ecaterina Vărăjmaș [2008, pp.217-218] definește parteneriatul educațional ca fiind ”o atitudine în câmpul educației, concept central pentru abordarea de tip curricular, flexibilă și deschisă problemelor educative, forma de comunicare, cooperare și colaborare în sprijinul copilului la nivelul procesului educațional. El presupune o unitate de cerințe, opțiuni, decizii și acțiuni educative între factorii educaționali”.

Formarea parteneriatului presupune parcurgerea unor etape: explorare- evaluare- planificare- formare- inițiere- realizare-

verificare- reglementare- consolidare- acționare- implementare-evaluare.

Se știe că familia este primul factor educativ în viața copilului și, având în vedere influența socioeducațională puternică a familiei, școlii, în special, îi revine dificila sarcină de a îndruma și consilia familia elevului pentru ca aceasta să contribuie la o formare armonioasă și eficientă a copilului. Elevul petrece cea mai mare parte din timp dezvoltării sale intelectuale, morale și profesionale, într-un cadru instituționalizat, școala. Prin urmare, Donati[1989,p.5] considera că instituția școlară are datoria de a manifesta o atitudine pedagogică pozitivă și constructivă, în diverse cadre de manifestare față de familie care ”este capabilă să reacționeze și să contribuie la dezvoltarea societății”.

Scopul general al parteneriatului dintre educatori și părinți este asigurarea caracterului pozitiv și a coerenței influențelor educative ale tuturor factorilor implicați. În acest context, pentru a transforma familia într-un partener real al școlii, fiecare unitate de învățământ trebuie să elaboreze strategii orientate către îmbunătățirea relațiilor dintre școală și familie.

Parteneriatul dintre cadrele didactice și părinții copiilor se integrează ca un segment bine delimitat al parteneriatului educativ. Nivelul de calitate al acestui tip de parteneriat este dependent de mai mulți factori, ca de exemplu: necesitatea de colaborare a părinților sau de stimulare a acestei nevoi de către cadrele didactice; nivelul de responsabilitate, disponibilitate și competență cu care educatorii se angajează în dezvoltarea acestui tip de parteneriat; consistența activităților propuse în cadrul parteneriatului; posibilitatea de dezvoltare a competenței de parteneriat din perspectiva utilității, eficienței și funcționalității. Ana Masari [2009,p.733]

De asemenea, există factori care determină bariere și disfuncții în relațiile de parteneriat școală - familie: nivelul slab de

comunicare dintre școală și familiile elevilor; prezența anumitor disfuncționalități de comunicare; prejudecăți, mentalități diferite, viziuni, atitudini și comportamente ale cadrelor didactice și/sau ale părinților; gradul scăzut de motivație al unor părinți față de educație și evoluția copiilor; nivelul precar de informație sau situația materială defavorizată a unor familii etc.

Implicarea părinților în educația copiilor aduce beneficii tuturor factorilor implicați: părinți, școală, elevi, comunitate. Meseria de părinte presupune un rol dublu în dezvoltarea copiilor. Modelarea unui comportament acasă, crearea unui mediu de încredere, respect și suport reprezintă primul pas în crearea unui climat propice care sprijină învățarea- atât în clasă, cât și în afara clasei. Părintele este obligat să dezvolte copilului o atitudine pozitivă atât față de școală și învățare, cât și încredere în potențialul lui.

Modalitățile în care îi activăm pe părinți reprezintă un palier ușor sensibil, deoarece familia trebuie privită ca un participant activ care este apreciată pentru informațiile furnizate, asumarea responsabilităților. Conștientizarea și considerarea părinților ca parteneri egali în procesul educativ constituie direcția în care trebuie să proiectăm și să derulăm orice tip de acțiune educativă. De asemenea, activitățile proiectate vor ține cont de principiile de predare-învățare interactivă pentru adulți. Școala are misiunea de a oferi cât mai multe forme de colaborare, de atragere a părinților într-un dialog real care are ca obiectiv formarea elevului atât din punct de vedere profesional, cât și comportamental. Astfel, se pot concretiza mai multe forme de colaborare:

- comitetul de părinți se constituie la nivelul fiecărei clase;
- adunările cu părinții asigură legătura cu părinții elevilor pe parcursul anului școlar;
- lectoratele cu părinții dezbat teme care sunt legate

- direct de realitățile fiecărei școli și probleme generale de educație a copilului în diverse contexte educaționale;
- vizitele la domiciliu constituie o formă specifică de colaborare prin care se realizează contactul nemijlocit al cadrului didactic cu condițiile concrete de viață și educație ale copilului în spațiul familial;
 - vizite la părinților la grădiniță/școală pentru a cunoaște programul și activitatea copilului într-un mediu specific;
 - implicarea părinților în activități administrative;
 - colaborarea în activitățile gospodărești, gen acțiuni de sprijin pentru diverse programe ale școlii (înfrumusețarea spațiului verde al școlii);
 - derularea de activități opționale în parteneriat cu părinții;
 - serbări, excursii, expoziții cu lucrările copiilor;
 - sărbătorirea în comun a unor evenimente deosebite.

Bibliografie:

1. Cucuș, C.(coord), Masari.A.G. (2009), Psihopedagogie pentru examenele de definitivare și grade didactice, Editura Polirom,Iași.
2. Cucuș, C., (2002), Pedagogie, Editura Polirom, Iași.